

3

Jesu budskaber til de syv menigheder

Ugens vers

"Den, der sejrer, vil jeg give sæde hos mig på min trone, ligesom jeg har sejret og har taget sæde hos min fader på hans trone" (Åb 3,21).

Introduktion

Fra Patmos sendte Jesus via Johannes et brev med syv budskaber til sit folk. Selv om disse budskaber direkte talte til menighederne i Lilleasien på Johannes' tid, er de også en profetisk beskrivelse af menighedens tilstand ned igennem historien.

Hvis man sammenligner de syv forskellige budskaber, vil man se, at de følger den samme opbygning med seks punkter. Hvert af brevene begynder med, at Jesus hilser den specifikke menighed ved navn. Den anden del begynder med udtrykket: "Dette siger han, som ...". Her introducerer Jesus sig for hver af menighederne ved hjælp af beskrivelser og symboler, som allerede er omtalt i kapitel 1. Disse egenskaber hos Jesus passer til hver menigheds specifikke behov. Jesus gør det dermed klart, at han er i stand til at hjælpe dem i deres forskellige vanskeligheder og situationer. Dernæst giver Jesus først en vurdering af menigheden og derefter råd om, hvordan den skal komme ud af sit dilemma. Til sidst afsluttes hvert budskab med en appel om at lytte til Åndens budskab og et løfte til dem, der sejrer.

Vi så det i sidste uges analyse af budskabet til den første menighed i Efesos, og vi vil se det i denne uges studium af de sidste seks budskaber: Jesus tilbyder håb og opfylder hver af de syv menigheders behov i alle situationer. Det betyder, at han også kan opfylde vores behov i dag.

Ugens tekster

- Åb 2,8-11.12-17.18-29
- Åb 3,1-6.7-13.14-22
- Es 61,10

Kristi budskab til Smyrna og Pergamon

Smyrna var en smuk og rig by, men også et center for tvungen kejserertilbedelse. Hvis man nægtede, kunne det føre til tab af ens lov-mæssige status, forfølgelse og til og med martyrdøden.

Åb 2,8-11

Hvordan hænger den måde, Jesus præsenterer sig på for denne menighed, sammen med menighedens situation? Hvilken advarsel giver Jesus menigheden om det, der skulle komme?

Budskabet til menigheden i Smyrna henvender sig profetisk til menigheden i tiden efter apostlene, hvor de kristne blev brutalt forfulgt af det romerske imperium. De "ti dage", som omtales i Åb 2,10 henviser til ti år med forfølgelse, der begyndte under Diokletian i år 303 e.Kr., og fortsatte til år 313, da Konstantin den Store udstedte Milano-dekretet, som gav de kristne religionsfrihed.

Pergamon var centrum for forskellige hedenske kulturer, bl.a. for Asklepios, den græske gud for helbredelse. Han blev kaldt "frelseren" og havde en slange som symbol. Folk kom langvejs fra til hans tempel for at blive helbredt. Pergamon havde som Smyrna en førende rolle i kejserdyrkelsen. Det er ikke mærkeligt, at teksten siger, at Pergamon er den by, "hvor Satans trone står."

Åb 2,12-15

Hvordan præsenterer Jesus sig for denne menighed? Hvordan bedømte han deres åndelige situation?

De kristne i Pergamon mødte fristelser både uden for og inden for menigheden. De fleste forblev trofaste; men nogle, nikolaitterne, indgik et kompromis med hedenskaben for at undgå forfølgelse. Ligesom Bileam, som fik israelitterne til at synde mod Gud på vej til det lovede land (4 Mos 31,16), fandt nikolaitterne det lettere at gå på kompromis. Apostelmødet i Jerusalem havde forbudt "kød, der ofres til afguder" og "utugt" (ApG 15,29), men Bileams lære afviste denne beslutning. Jesus siger til Pergamon: "Omvend dig!" (Åb 2,16).

Menigheden i Pergamon er et profetisk billede af menigheden i perioden fra ca. 313 til 538 e.Kr. Selv om mange i menigheden forblev trofaste, bredte åndelig nedgang og frafald sig hurtigt.

Til at tænke over

Hvad kan vi gøre for at styrke vores tro, så vi ikke går på kompromis, men forbliver "tro til døden" (se Åb 2,13 og Åb 14,12)?

Kristi budskab til Thyatira

Sammenlignet med andre byer havde Thyatira, så vidt vi ved, ingen politisk eller kulturel betydning i oldtidens historie, og menigheden var forholdsvis ukendt. For at kunne drive en forretning eller have et arbejde, var mennesker i Romerriget nødt til at tilhøre et fagligt lav. Thyatira var især kendt for at gennemtvinge denne regel. Medlemmer af et lav skulle deltage i lavets fejringer og tempelritualer, som ofte indbefattede umoralske handlinger. De, som ikke deltog, risikerede udvisning fra lavet og økonomiske sanktioner. For de kristne på denne tid betød det, at de var nødt til at vælge mellem at gå på kompromis eller forblive tro mod evangeliet.

Åb 2,18-29
Dan 10,6

Hvordan præsenterer Jesus sig for denne menighed? Hvilke ting roste han den for, og hvad var dens problemer?

På samme måde som menigheden i Pergamon blev menigheden i Thyatira presset til at gå på kompromis med deres hedenske omgivelser. Navnet Jezabel henviser til kong Akabs hustru, som ledte Israel til frafald (1 Kong 16,31-33). Jesus fremstiller hende som en åndelig skøge. De, som gik på kompromis med sandheden og overtog "urene" hedenske tanker og skikke, begik åndelig utugt med hende.

Menigheden i Thyatira symboliserer forholdene i kristenheden fra 538-1565 e.Kr. Farerne kom ikke udefra, men indefra. Bibelen blev erstattet med tradition; et menneskeligt præstedømme og hellige relikvier erstattede Kristi præstedømme; og gerninger blev betragtet som et middel til frelse. De, som stod imod denne ødelæggende indflydelse, oplevede forfølgelse og død. I århundreder fandt den sande kirke tilflugt i øde områder (se Åb 12,6.13-14). Men Jesus roser også menigheden i Thyatira for dens tro og kærlighed, gode gerninger og tjeneste. Dette peger frem mod reformationen, hvor man igen vendte tilbage til Bibelen.

Til at
tænke over

Tænk over ordene i Åb 2,25: "Hold fast ved det, I har, indtil jeg kommer". Hvilken betydning har disse ord for os, både som menighed og som enkeltpersoner? Hvad har vi fået fra Jesus, som vi skal holde fast ved?

Kristi budskab til Sardes

Sardes havde en ærefuld historie. Men på Romerrigets tid havde byen mistet sin anseelse. Den var fremdeles en velstående by; men dens ære hørte mere til i fortiden end i nutiden. Den gamle by var blevet bygget på toppen af et stejlt højdedrag og var derfor nærmest uindtagelig. Fordi beboerne følte sig så sikre, blev byens mure meget dårligt bevogtet.

Åb 3,1-6
Matt 24,42-44
1 Thess 5,1-8

Hvilke tre ting råder Jesus de kristne i Sardes til at gøre for at rette op på deres åndelige tilstand? Hvordan hænger Jesu advarsel om at våge sammen med byens historie?

Jesu anerkendte, at der var nogle få trofaste kristne i Sardes; men de fleste var åndeligt døde. Menigheden kritiseres ikke for åben synd eller frafald (som Pergamon og Thyatira), men for åndelig sløvhed.

Budskabet til menigheden i Sardes passer profetisk på de protestantiske kristnes åndelige tilstand i tiden efter reformationen, fra ca. 1565-1740, hvor kirken gradvist forfaldt til død formalisme og åndelig selvtilfredshed. Påvirket af rationalismens og sekularismens fremstød blev der lagt mindre vægt på evangeliets frelsende nåde og overgivelse til Kristus. Formelle trosbekendelser og tørre filosofiske argumenter fik i stedet grobund. Kirken, som i denne periode så ud til at være levende, var åndelig død.

Jesu budskab henvender sig også til alle generationer af kristne. Der er kristne, som altid taler med store ord om deres tidligere trofasthed mod Kristus. Men desværre har de samme mennesker ikke ret meget at fortælle om deres nuværende erfaringer med Kristus. De er kun kristne af navn; men mangler hjertets sande religion og en ægte overgivelse til evangeliet.

Til at
tænke over

Hvordan kan vi, mens vi holder fast ved den store sandhed om frelse ved tro på Jesus Kristus alene, samtidig sige, at vores gerninger er blevet fundet "fyldestgørende" over for Gud? Hvad betyder det, og hvordan kan vi gøre vores gerninger mere "fyldestgørende" over for ham? Se Matt 5,44-48.

Kristi budskab til Filadelfia

Den sytjette menighed, som Jesus henvendte sig til, var Filadelfia, der betyder broderkærlighed. Byen lå ved en af Romerrigets handelsruter og var en port, en "åben dør", til en stor frugtbar højslette. Udgravninger antyder, at den var et centrum, hvortil folk kom for at finde sundhed og helbredelse. Efter at være blevet ramt af mange jordskælv flyttede byens indbyggere ud på landet og boede i enkle hytter.

Åb 3,7-9

Hvad er forbindelsen mellem den måde, Jesus præsenterer sig på, og denne menigheds situation? Hvad fortæller Jesu udtalelse "Du har kun svage kræfter" (Åb 3,8) om tilstanden i denne menighed?

Budskabet til denne menighed henviser profetisk til de store vækkelser inden for protestantismen, der fandt sted i Storbritannien og USA fra ca. 1740-1844. Med det lys, de havde, stræbte Guds folk i denne periode efter at holde fast ved "Mit ord" (Åb 3,8). Man lagde mere og mere vægt på lydighed mod Guds bud og en ren livsførelse. Den "åbne dør" er tilsyneladende vejen ind til den himmelske helligdom; for "min Guds tempel" omtales også (Åb 3,12; sml. med Åb 4,1-2). At en dør lukkes og en anden åbnes peger på den ændring, der ville ske i Kristi ypperstepræstelige tjeneste i 1844.

Åb 3,10-13

Hvad viser, at tiden er kort, og at Jesu genkomst nærmer sig? Hvad betyder det, at Guds navn bliver skrevet på Guds folk (2 Tim 2,19)? Hvis et navn repræsenterer en persons karakter, hvad fortæller 2 Mos 34,6 om dem, der bærer Guds navn?

Store vækkelser fandt sted på begge sider af Atlanten. I årene op til 1844 blev budskabet om Kristi nært forestående komme forkyndt i mange dele af verden. Løftet om at skrive Guds navn på dem, der sejrer, betyder, at Guds karakter vil vise sig i hans folks liv. Ligeså vigtigt som budskabet om, at Kristus snart kommer igen, er budskabet om, at Kristus lover at gøre sit folk rede til denne store begivenhed ved at tilgive deres synd og skrive sin lov i deres hjerter (se Fil 1,6; Hebr 10,16-17).

Til at tænke over

Hvad betyder det for dig, at Jesus snart kommer igen? Hvilken forsikring giver det os, at Kristus har lovet at fuldende den gerning, han har begyndt i os?

De kristne i Laodikea

Laodikea var en velstående by, der lå ved en af de største handelsruter. Den var berømt for sin uldproduktion, sine banker med en enorm guldbeholdning og en medicinsk skole, som producerede øjensalve. Selvtilstrækkelighed kendetegnede indbyggerne. Da et jordskælv omkring år 60 e.Kr. ødelagde byen, afslog man at modtage hjælp fra Rom. Der var ingen vandkilder i byen, men en akvædukt førte vand til byen fra de varme kilder i Hierapolis. På grund af afstanden var vandet dog lunkent, når det nåede frem til Laodikea.

Åb 3,14-47
Hos 12,8

Hvordan havde byens selvtilstrækkelige holdning også gennemsyret de kristne i Laodikea?

Jesus irettesatte ikke de kristne i Laodikea pga alvorlig synd, vraglære eller frafald. Deres problem var selvtilfredshed, som førte til åndelig sløvhed. Ligesom vandet var de lunkne. De hævdede at være rige, men i åndelig forstand var de fattige, nøgne og blinde.

Menigheden i Laodikea symboliserer den åndelige tilstand i Guds menighed lige før afslutningen af jordens historie. Det ser vi ud fra andre tekster i Åbenbaringsbogen, fx i Åb 16,15, som henviser til Kristi retfærdigheds "hvide klæder", som er nødvendige for at skjule den åndelige nøgenhed (se Åb 3,18). Advarslen om at passe på ikke at gå nøgen, findes midt i en omtale af det åndelige slag ved Harmagedon. Ved første øjekast kan det se ud som om, advarslen kommer på et mærkeligt tidspunkt, for det er ikke længere muligt at få klæderne. På det tidspunkt er nådedøren lukket for alle. Men advarslen kommer på dette tidspunkt, fordi Jesus på forhånd ønsker at minde Laodikea om at være parat til den frygtelige kamp. Hvis de ikke lytter til Jesu råd, vil de forblive nøgne (Åb 3,17-18), de vil blive skamfulde og gå fortabt, når han kommer (se 1 Joh 2,28-3,3).

Jesus forsikrer menigheden i Laodikea om, at han elsker dem. Han appellerer til dem om at omvende sig (Åb 3,19) og afslutter med at fremstille sig som elskereren i Højsangen 5,2-6, som står udenfor og trygler om at komme ind (Åb 3,20). Alle, som lukker op for ham, lover han at holde måltid med, og de vil komme til at regere sammen med ham (se Åb 20,4).

Til at
tænke over

Læs Åb 3,18-22. Hvilket råd giver Jesus menigheden i Laodikea? Hvad symboliserer guldets, de hvide klæder og øjensalven? (Se 1 Pet 1,7; Es 61,10; Ef 1,17-18.) Hvad siger dette til os, som opfatter os selv som menigheden i Laodikea?

Til videre studium

Ellen White, *The Acts of the Apostles*, "The Revelation" s. 578-592.

De syv budskaber til menighederne viser en åndelig nedgang i de syv menigheder. Menigheden i Efesos var stadigvæk trofast, selv om den havde mistet sin første kærlighed. Menighederne i Smyrna og Filadelfia var stort set trofaste. Pergamon og Thyatira gik mere og mere på kompromis, indtil de allerfleste var faldet fra apostlenes rene tro. Menigheden i Sardes befandt sig i en meget alvorlig åndelig situation. De fleste i denne menighed var ikke længere i harmoni med evangeliet, og Filadelfia repræsenterer en lille rest af trofaste. Menigheden i Laodikea var i en sådan situation, at der ikke var noget godt at sige om den.

I afslutningen af hvert budskab giver Jesus løfter til dem, der tager imod hans råd. Men vi kan se, at i forhold til den tydelige åndelige nedgang i menighederne gives der forholdsvis større løfter. Efesos, som fik det første budskab, fik kun et løfte. Med hver ny menighed i rækken er der en åndelig nedadgående tendens; men hver menighed får flere løfter end den foregående. Til sidst kommer vi til Laodikea. Selv om den kun får ét løfte, får den det største af alle løfterne. De sejrende skal sidde sammen med Jesus på hans trone (Åb 3,21).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Drøft følgende udsagn: "Selv om menigheden er afkræftet og mangelfuld, er den det eneste på jorden, som Kristus omfatter med sin største opmærksomhed. Han betragter den konstant med bekymring og styrker den med sin Hellige Ånd"** (Ellen White, *Selected Messages*, 2. bind s. 396).
- 2. Kristne siger tit, at det er vanskeligt at være kristen i industrielle, kommercielle storbyer. Hvad kan vi lære af det faktum, at der i de fremgangsrige byer i Lilleasien var trofaste kristne, der forblev tro mod Gud midt under den stærke påvirkning af deres hedenske omgivelser? Betragt disse kristne i Lilleasien i lyset af Jesu bøn i Joh 17,15-19. Hvad betyder begrebet at være i verden, men ikke af verden for kristne i dag, især dem, der bor i storbyer?**
- 3. Hvordan kan vi som syvendedags adventister bedre rette os efter Jesu råd til menigheden i Laodikea?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Lav en liste over løfterne til de syv sejrende grupper fra hver af menighederne (2,7.11.17.26; 3,5.12.21).
 - Kan du finde eksempler fra teksten på, at disse løfter opfyldes i beskrivelsen af det nye Jerusalem og den nye jord i Åb 21-22?
- Hvilke byer er omtalt i Åbenbaringens Bog?
 - Hvor har de troende kristne fra de syv menigheder i Asien deres åndelige hjemsted?
- I Åb 5,5 præsenteres Jesus som Lammet, der har sejret. Hvad er forbindelsen mellem den sejr, han vandt og den, som troende fra de syv byer vinder (2,7 osv.)

Klassens aktiviteter

Prøv med et enkelt ord eller udtryk at fastslå, hvad der er hovedtemaet i budskabet til menigheden i

Smyrna

Filadelfia

Laodikea

Personligt kristenliv

- Kæmper du af og til med tvivl om, hvorvidt du kan vinde sejr i det kristne liv? Hvilke råd vil du give til en anden kristen, som kæmper med en sådan tvivl? Anvender du disse råd på din egen situation?
 - Har du fuldt fokus på ham, der allerede har vundet sejr?

Uddybende spørgsmål

- Er byer gode eller dårlige? Er det lettere eller vanskeligere at være kristen i en storby?
- I dagens Danmark er der meget få adventister tilbage i vore største byer, som København og Århus.
 - Hvordan kan det være? Drøft kort nogle af årsagerne!
 - Hvad skal vi gøre for at nå byerne igen? Kom med konkrete forslag.
 - Kan vi nå byerne, hvis vi ikke bor i dem? Er vores mission inspireret af Jesu inkarnation, hvis vi "kun dyster fødderne, men ikke dykker os helt under"?

Forstå
det bedre

Frugtbarhedsreligioner gennemsyrede Antikken. Religiøse ritualer eksisterede her for at støtte frugtbarhed på livets to hovedområder: dyrkningen af jorden og videreførelsen af slægten. Der var derfor i de religioner, som det bibelske og kristne livssyn stod overfor, en nøje forbindelse mellem afgudsdyrkelse og seksuel umoral eller "utugt". Det kommer i Det Gamle Testamente fx til udtryk i Hoseas' Bogs omtale af tempelprostitution eller af beretningen om Bileam og de midjanittiske kvinders forførelse af israelitiske mænd. På den baggrund er henvisningen til Bileam i Åb 2,14 helt naturlig.

Ord og udtryk

Læg mærke til, at Jesus til alle menighederne bruger vendingen "jeg kender" dine gerninger. Her taler han som den Gud, der ser og gennemskuer os, og som kan dømme os for, hvad vi er og har gjort.

Baggrund

De syv byer i provinsen Asien befandt sig alle på en naturlig rejseroute, og Johannes har givetvis forventet, at hans bog med brevene ville blive læst i disse syv menigheder. Der er altså ingen tvivl om, at budskaberne til de syv menigheder er nøje knyttet til den faktiske historiske baggrund for disse byer på Johannes' tid.

Men samtidig er disse syv udvalgt blandt andre muligheder, fordi beskrivelsen af de syv byer kunne bruges som en profetisk oversigt over kirkens historie. Budskaberne taler ikke bare om samtiden, men også om det, der endnu for Johannes var fremtid. Adventister har ikke været alene om en sådan opfattelse. I Danmark kan man genfinde den hos Grundtvig, og mange mennonitter inddeler på baggrund af Åbenbaringens Bog kirkens historie i syv perioder, der svarer ganske godt til Adventistkirkens traditionelle inddeling.

